40ՐԴ ՏԱՐԻ — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 20 ՕԳՈՍՏՈՍ 2 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1909 — ԹԻՒ 1455

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՇԱՀՆԱԶԱՐ

ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ
ՊՈԼԻՍ, ՊԱՊԸ — ԱԼԻ ՃԱՏՏԷՄԻ
Էպուսսուուտա (Սէֆէթճի) փողց թիւ 38

BUREAUX DU JOURNAL HAÏRENIK
Avenue de la Sublime-Porte rue Eboussuoud No. 38
CONSTANTINOPLE

10 ՓԱՐԱ

ՀԱՅՐԵՆԻՔ
ՕՐԱԳԻՐ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոլսոյ համար	300 թիւ	75 դրչ.	Մէճիտ
» »	450 »	40 »	»
Գաւառներու	300 »	400 »	»
»	450 »	50 »	»
Օտար երկիր	300 »	25 ֆրանք	
Ռուսիա	300 »	40 րուպլի	

(Մնաց պայմանները տեսնել հոգ երեսը)
Խմբագրութեան ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն
ետ չի դարձուիր։

درعليه باب عالى جاده‌سنده ابوالسعود سوقاغى نومرو ۳۸
غزته‌سى اداره‌سنه ﴿ هيرنيك ﴾

10 ՓԱՐԱ

ՓԱՍԻՇԱՀԻՆ
ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Առաւօտյ ամենամեծ ղօրու-թիւնը կեցած է միշտ իր աներե-սյթ մնալուն մէջ։ Իրաւ է թէ առակէ օդառուները միմիայն քա-հանայապետներն ու կրօնական պաշտօնեաներն եղած են։

Բոլոր մահմետական թագաւորնե-րուն ալ բնազդական խնամատա-ւութեամբ մը միշտ աչքատած են ա-նոնց ժողովուրդին պահել։ Թէ հիներուն և թէ նորերուն մէջ Սուլթան Համիտ էր որ այս սկզբունքին գործադրութիւնը կա-տարելագործեցաւ, և այդ պատճառով ալ, իր պաշտօնեաներն իրմէ աւելի օդառնալու չափն պահպանելու աշ-խատած իշխանութենէն և ղօրու-թենէն։

Մահմետական թագաւորի մը հա-մար բան թշնամին ոչ թէ օտարն է, այլ ժողովուրդը։ Անիկա իրմէ հեռու պահել, անիկա գահուն չի մտածեցնել կանոն մըն է բանաւոր-ներուն բոլորին համար, որոնք ոչ անոր սիրոյն ու գորովին պէտքը կ'զգան, ոչ ալ անոր յառաջդիմու-թեան փափագը ունին։ Ժողովուրդը՝ սորվելներու բաղմութիւնն՝ սահմանած է արքային համար։

Ահաւիկ հասկնալի էր Համի-ձին կոմէմ որ կը ճգտէր կրօնքի ահ ու դողին մէջ պահել իր հպա-տակները։ Այդ հոգեկան վիճա-կին մէջ կուգեն թերևս ծիծաղ շատ մը չկրթուած Իսլամներ, բայց ի՞նչ պէտք ունին երկրաորդ Թուրքերը ի դէպս և յանդէպս խօսելու Սուլթանին Խալիֆայական՝ քան թէ անոր զուտ վհատութա-կան հանգամանքին վրայ։

Եթէ լոկ թագթիք է, կ'ըսենք որ սխալ թագթիք է։ Վերջապէս ժողովուրդը վարժեցնելու է իր Սուլթանին մէջ նախ և առաջ սահ-մանադրական վհատութ մը տես-նելու։

Այս Պրուսայի երկրագործական Ցուցահանդէսը երկրին նիւթական բարգաւաճման, հարստութեան, արքատութեան խնդիրներուն հետ առնչութիւն ունեցող գործ մըն է։ Կրնանք այս առթիւ մեր Սուլթա-նը յիշել երբեմն պաշտպան երկրա-գործութեան և արուեստից, երբ-րեմ հոգատար Հայր մը գիւղացիին և արուեստաւորին, իրբեւ լուսա-փիս բարեկամ մը գիւտութեանց և կրթութեան, իրբեւ արքուն վե-հապետ մը ժողովուրդին բարեկե-ցութեան հսկող, բայց ի՞նչ խօ-սիլ անոր իսլամութեանը վրայ։ Պէտք է խօսինք Խալիֆայի մասին Խալիֆային յառաջ գործերուն և պարտականերուն մէջ։

Թուրք մամուլը չպիտի կարող ըլլայ կրթել Իսլամ հասարակու-թիւնը՝ եթէ դեռ չըլլայ այսպիսի առթիներու մէջ Սուլթանին մակ-դիրներուն ընարողական և խելացի գործածութեան մէջ։

ՍՈՒԼԹԱՆԻՆ Պրուսա գտնուած մի-ջոցին թղթատարական առաքութիւնները վայ փակցուիլը դադրեցնելու խնդիր ընելու համար «Լիւտան կայ-սերական ուղեւորութեան ի Պրուսա» բառերը պարունակող կնիք մը չնուած և Պրուսա դրկուած է։

ՀԱՅԱՋԱՐՄ
ԻՇԽԱՆՈՒՀԻՒՄԸ ԳԱՓԱԻԸ

Գօրիեռե Տելլա Սեռա, հեռաւեալ կերպով կը նկարագրէր, Հռոմի մէջ տեղի ունեցած ազգաբնակական հան-դէսի մը արատաւոր չքեղութիւնը։

«Այս երեկոյ Դուբլինօ Թատրոնը, եղանակին ամենաչքնչել և եղական աշ-խարհիկ հանդէսը սարքեց Հռոմի ազ-նուազոյն հասարակութեան։ Զքնաղա-գեղ Աքամպէզ-Լադարէվ իշխանուհին, թողլով անցեալ տարուան վայելած իր հիւրամեծար որանները հռչակը, վար-դերին պնդավարտիք և չրխաղեակներ նչդյարձակ փայլիւններու մէջ, թա-տերաբեմին վրայ ի հանդէս հւլե-լենական կաքաւին քայլերը պարելու, դալվիանան լաւ նւս ռուս-գալոիայի պարահին մը հարազատ և ճչգրիտ յա-յտնութեամբ, ունենալով իր քով մեծահռչակ Գամարանան, իշխանուհիին ծախքով, Բարիզէն յատկապէս Հռոմ եկած, ուր հինգ ամիսէ ի վեր, այս հանդիսին պատրաստութեամբ լոկ կը զբաղէր։ Հանդիսը բարեգործական նը-պատակ մը չունի, այլ պարզ անձնա-կան հաճոյքի մը համար կազմուած էր։ Հրաւիրեալ տիկինը՝ ռուսական գա-ղութին ամենայարգանաւն դէմքերէն մին է և սէր պատկառելի մէկիներուս, ուստի էր երեւակայութենէդ դուրս պերճութեամբ կարգադրել այս չքնդ հան-դէսը, որուն ամբողջ ծախսերը անձնա-կանէն վճարուած էին։

Վիա Տէլլէ Վէրձիների թատրոնը այս երեկոյ անճանաչելի կերպով կերպարա-նափոխուած թանկ և հազուագիւտ բոյսերով ճչմարիտ Լերզոյէ մը վերած-ուած էր ուր Շամպանեա գինին յոր-դառատ կը վրվրար։

Սրահը՝ ձմեռնային եղանակին տա-կիս մայրաքաղաքին մէջ դանուած վայելչութիւնները ամենքն ալ հաւա-քած, հետաքրքիր տեսարան մը կը պար-զէր։ Դեպատնական ամբողջ մարմինը կերևայ էր և նախագահին օթեակի մը մէջ կը նշմարուէր Քանինա իշխանուհին։

Երեկոյթին բացումը Պերլիոզի, հունգարական քայլերգով տեղի ունե-ցաւ որու յաջորդեց Լիվիուզեանա Ըն-կերութեան ներկայացումը։

Ցետոյ Մաէսթրօ Մասգանեօ, Գա-վալերիա Ռուսթիքանայի մէկ քանի հատուածները վարեց, որու Սամթուց-ցան կը ներկայացներ Պարոնուհի Բօրի, ռուս հիւպատոսարանին խորհրդականին կինը։ Օբէրա-Բօմիքէն յատկապէս կան-չուած էին Պ. ազ Բէթհէր, որ Դուբ-լիատուի դերը, և Պ. Պերրիել Գօմիքա՝ Ալֆիօլի դերը կատարելին։ Որոնցն-դատ ծախսարութեամբ դնահատուե-ցան ազնուական երգչուհիները։

Վերջապէս վարագոյրը բացուեցաւ, դերձի և նչմների գունագեղ բուրաս-տանի վերածուած, արծաթաչող ալ-բերակներու կարկաչով։ Այս ամէն մանրամասնութիւնը և գեղծնները, յատկապէս դնուած և պատրաստուած են, Հայ Լչխանուհիին ծախքով, որ վարդագոյն փայլով, Գամիրանայի հետ միասին Բա տը տեօի առաջին քայլերը սկսաւ։ Պարը ամենագեղեցիկ կերպով չարունակից սրահին մշտաւոր հիացման մրմունջներուն մէջ. որ երթալով մե-ծացաւած ծափահարութեամբ պսպղե-ցաւ։

Իշխանուհին յաղթող, ժպտուն ու երջանիկ, կրկին կրկին լսմ դալոս հարկադրուեցաւ. հանդիսականք չի գտնանալով պարը կրկին կը պահանջէին դոր չքնաղ պատուհին ամենասիրունը ունեցաւ չնորհելու։

Հանդիսատեսները չնորհակալու-թեան և հիացումի պատ ու պատճած հաւասին յոտնկայս մատուցանելէ յետոյ, իրը վերջին ցոյց մը «կեցցէ Ռուսիա» գոչեցին։

Մէկ քանի օր առաջ այս երեկոյ-թին վերջին ընդհանուր փորձ մը տեղի ունեցաւ որու միակ հանդիսատես կը գտնուէր, Մարկարիթա Սալոյա, Մայր թագուհին»։

* * *

Հազարումէկ գիշերներու հանդիսի մը կրկնութեան նմանութիւնը չ'ունի միթէ այս։ Կիւլիսանի խնկահոտ բուր-բուններով օծուած, նրբակերտ առա-պնքներու և հիւսիկին ծակտիքներէն նետ խուժող ոսկեցոլով վարդերը-վին և չղարչատեռներու լուսանցոյց ծալքերուն մէջ գլզլածուփ ճօճան ճապուկ պոլ մը գգլիկ և խօլական։

Բայց, ինչ փոյթ, թէ փրփրակայ-լակ գինին կը մատրուակի, երբ Երոսն ու Բակքոս գինով կը գգուէին։ Ինչ փոյթ թէ հազարաւոր ասկիներ մինու-լորան գոլորշիներուն մէջ կը ծխանան, կը ցնդին, քանի որ առանք մանիա-մորգ իշխանուհիի մը երջանկութեան հիւսկէնը կ'ասեղնակերտեն։

Տեսարանը մարդնեցուցիչ մթնոլոր-տի մը մէջ կը ծաւալի. բարձր դասա-կարգ մը երևկոյասլաժ ցնծացած, իր աչքին դիմաց իշխանուհիի մը գեղցին մէջ մաբմնացած կը տեսնէ ամբողջ Ռուսիոյ պարծանքը։ Հիացումի միա-գոտ ազազակ մը կը բարձրանայ «կեց-ցէ՛ Ռուսիա»։

Այո՛, կեցցէ՛ Ռուսիա, և ո՛չ կեց-ցէ՛ Հայաստան։

Լաւ է որ օտարն անդիտանայ որ այդ գեղանի և հոյնի կուրծքին ներ-քև Հայ սիրտ մը կը փոփոխէ։ Թող չի լսեն թէ՛ քաջասիրտի Հայ չտաս-ւիլ մը, Հայ ազնիւ մը, ըլլայ իշխա-նուհի, իր անձնական պարզ հաճոյքին համար ո՛չ միայն քսակը՝ այլ իր անձին դէմն ու մարդանքը ի հանդէս կը դնէ օտարին։ Երգեմ՛նը թշտատութեան և ազգային նուիրական գործիքին։ Վարդ ու գեղ համամիւռ կը ցանուս ճամբուդ վրան, իշխանուհի, նչդյա-գեղ գեղացիկ փարած հազար չքնճեր հետամայ կը մրմնջեն։ Երջանկութիւնը գքնէ, հեղձամղձուկ պնդումով իր ծո-ցին մէջ կը չոչ։ Սակայն, այդ ընտիր աշնուորներուն հիացման ցոյցին գնա-դող պիտի համարէի, հարատևարան-քի, զրկման, անխնայ գիւանագիտու-թեան մը զոհ՝ ազատհոն ժողովուրդին համակատ օրհնութեան մրմունջը որ քու անուագանդուր գլխիդ պիտի լչնէր, գեղագէմ երիտասարդութեանդ, պայ-ծառ արեւուդ ի համեմայ, եթէ... սա չ-քաղբէրը անվատարար ըլլային ի-ճաղօրէրիդ սգաւոր գաչտերուն, ուր՝ մշտադալար վարդերի՛ պիտի ծաղկէր, ամբողջական բուրումով, անթառամ դարմնապակ սիրոյ ճակտիդ։ Մինչ օտար պաշտամունքին ի դարպաս վաս-նած քու այդ վարդերո՛վ միայն քնքուշ և ճարտար սանդրդ կրնան վիրաւորել ու ինչուան սիրտդ հասնիլ և խայթել, եթէ այդ եւս թաւերաբեմին գգլխիչ խանդավառութեան յուզմունքին մէջ չի չորիացաս բրեւեզայած։ Ք.

ԲԱՐԻԶ, (Պել-Վիս) 27 Օգս. 1909

Ազնիւ հայրենակից,

Անտանելի ցեօղատիեզով մը անկող-նին գամուած էի՝ հոգեկան ու մարմ-նական ահաւոր չարչարանքներու մատ-նուած։ Տոքթ։ Բոլօլեան որ գիս կը դար-մանէր, արդիւնք էր ու և է ընթերցում։ Զիս անկարող դարձով անդիտակ մնա-լու մեր ազգային կեանքի անցուդար-ձերուն, մանաւանդ Ամանոյի կատա-րածին չարդուղղ ազդերգա-կատակեր-գութեան մարդամանութիւններուն, չաճախ անհնազանդ կը գտնուէի լժչկիս խորհուրդին, ու Պոլսոյ և Թիֆլիսի լրագիրները աչքէ կ'անցընէի։ Ցանկարծ օր մը, լրագիրներու դէղին մէջ՝ ան-ակնկալ Հայրենիքի երկու թիւ. անհնարա-դրելի ուրախութիւն մը ղգացի, տես-նելով վերակենդանացած մեր հին Հայ-րենիքը որ կեանքիս ամենէն ազուռը չնչատիներն արթնցուց մէջս. ծայրէ ծայր կարդացի։ Երբ Բօլօլեանը եկաւ, խնդրեցի (անկարող ըլլալով ես ինքս դրելու) որ իմ կողմէս դրէ ձեզի և յայտնէ խնդակցութիւններս։

Հիմա՝ առողջութիւնս աւելի լաւ է, թէպէտ գեռ չաս ակար եմ, և սկսած ունիմ երկայն ատեն քիչ աշխատելու, հանդչելու, ամէսվուտելու։ ուզեցի ան-ձամբ ես ձեզի յայտնել ղգացած հա-ճոյքս։

Ընդունեցէք չնորհաւորութիւններս և յարգանացս հաւատիքը։

Ա. ՉՕՊԱՆԵԱՆ

ՄԿՐՏԻՉ ՊԷՑ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ տրմէ մեր նոր սերունդին չատ մը ուսանող-ներ օգտուած են ու կ'օգտուին գեռ, և որ երկար ժամանակ Սուլթան Մու-րատի ուղեգնաւորն էր, Վհ. Սուլթա-նին ներկայութեան ընդունուելու է։ Կայսրն որ տոր մանրի մեծ բարեսիր-սութիւն մը միշտ ցոյց տուած էր, գա-վազ յայտնած է ղինքը չաճախ տես-նել։

ՎԱՆԱՑ ԱՂԷՏԸ

Դատապարտելի յոտնթիւնը կը բացատրէ չարիքը.— Ընկերական ու ընտանեկան կարգապարտի խանգարումը քնաբնչական կ'ապրեցնէ քնագատանի հայրութիւնը.— Հին մեհնատաներ, ազգային թանգարան-յիչատակարաններու թաղանի ու աւերումի մատնուած են.— Որոնք եղ են այս նոր օրերու վանեցի վանեցիները. — Ի՞նչ կ'պատեն այս աղէտին պատասխանատու ներկայացուցիչները։

Անցեալ չաբթու Հայրենիքը «Վանայ աղէտին և ընկերական կազմալուծում» մեծատիթ վերնագրին տակ կը հրատարակէր Վանայ առաջնորդական տեղապահ վարդապետին մէկ նամակը։ Այդ աղերը որ անհատական բղկոտն հանգամանքով՝ հրապարակագրութեան կաչկանդումէն դերծ էին, ցաւագ, բա-զմազ ու ողբ կ'արձայագրէին դատա-կարգի մը դէմ որ քնագատական Հայուն որոին վրայ նստած՝ կ'սպառնայ սպան-նել կնոջը, ցեղին կեանքը, որ դա-րերով ապրած է անցնելով հոգի ու սուրբ։

Եթէ Զաւէն վարդապետ դիտար թէ իր նամակը պիտի հրապարակուէր պիտի չսպարագրէր այդ տողերը։ Պիտի վախնար այն դատակարգէն որ գինքը այնքան յուզած են, որ անհատական նամակի մը մէջ իր սիրտը հոգնեցնել ուզած է՝ ազատ թռչելէ սալով իր ցա-ւագին։ Անհատական նամակ մը չատ անգամ իր մէջ կը պարունակէ մտեր-մական խոստովանութիւն մը, ու չատ անգամ ալ բաղդի բերումով այդ «խոս-տովանութիւնն երբ» հրապարակ կուած են ահաւոր մերկացումներ դնելու հատ-բակութեան առջ։

Քանի մը տարի առաջ էր որ Նիւ Եորքի Թերթերէն մին 20,000 ազա-ծախուց Նախագահ Բուզվելթին՝ երկա-թուղիներու բրսքին նախագահ Հերի-մէնին դրած անհատական նամակները ձեռք բերելու և հրատարակելու համար։ Եթէ այդ անհատական նամակներու հրատարակութիւնը չըլլար ոչ ոք պիտի իմանար թէ Մր. Բուզվելթ 260,000 ազար սացած էր հանրապետական կուսակցութեան պայքարին համար երբ կանձուղ բրսքին նախագահն, այն տաեն, երբ Բուզվելթ «սուպոս» կը պօռար ամէն անոնց երեսին որոնք հան-բապետական կուսակցութիւնը կ'ամբաստանէին թէ բրսքներէն դրամ առած են։

ԼՕՒՏԹՕՆԱՆ ՁԱՐԻՔԸ

Վանայ տագնչն, տեղապահին նամա-կը աւելի ահաւոր մերկացում մը կը պարունակէ իր մէջ։ Ու միթէ նոյն մերկացումներն տաեն տաեն երեւան եղած չեն հայ թերթերու մէջ, թէեւ վարանոտ, թէեւ կէս ճչմարտութիւնը միայն պատմած։ Սակայն չատերը պիտին թէ ինչ վտանգ կը սպառնայ էն հայասան կեդրոնին. պիտին ու կը լռեն։

Ու այդ լռութիւնն ալ միթէ մեր ցեղին նկարագրէն սպարտան, անկու-մէն մէկ սպացոյցը չէ՞։ Երբ տեղի չի կայ, բարձրաձայն կը փառաբանեն, կը չղղջցնեն, կը քծնին. մամուլով, քա-նամայով ու վարդապետով։ Ողբումէն սարսափներ, որոնք աւելի զօրաւորին դէմ յանդիման կըլլալ չեն համարձակիր, որոնք խարդին, տասղին երեսն ի վեր պօռալ չեն յանդգնիր, և աւելի սոսկա-լին, որոնք երկնց մատճումին հակա-ռակը կը քարոզեն, որովհետև հոսան-քին դէմ կանգնելու առաքինութիւնը չունին։ Եւ այդ միևնոյն մարդիկ հո-սանքին գաղթած ատենն է միայն որ երեւան կուգան հոսանքին թողած ա-ւեր քանդումներուն վրայ ճառելու։ Աժան հերոսներ, որոնք կը նմանին կռուէն վերջ հասնող գասալիքներուն, որոնք լինած դիակներուն վրայ կանգ-նած յաղթողի հովեր կ'առնեն։

Մեզ կը հետաքրքրէ թէ՝ Վանէն այս նոր Աղէտին դէմ լսողներ ու հանրա-գրեր հասած են Պատրիարքարան։ Պատրիարքը լուռ է։ Թերթերու խմբ-բագրատուները բաղմաթիւ թղթակ-ցութիւններ ստացած են՝ մերկացնող կարգ մը «փաստաական»ներու դիմաքներ։ Անոնք լուռ են։ Շատ վանեցիներ կը ճանչնամ, որոնք կը միան իրենց հայրենի օճախին քանդումին վրայ։ Լուռ են։ Ու հայերը, որոնք ամէն բանի վրայ կը խօսին, դարձեալ լուռ կը մնան։ «Հայրենիք» հրատեր կար-դաց, իր սիւնակները բացաւ անվախա-բէն, ինչո՞ւ չեն խզուիր լուռթեան կա-պերը։ Երբ պիտի սորվինք մեր պակա-սութիւնները խոստովանելու պարտա-կանութիւնը ճանչնալ։

ԸՆԿԵՐԱԿՑԱԿԱՆ ՈՒ ԹԱՂՐՈՑԱԿԱՆ ԱՆԿՈՒՄԸ

«Վանայ աղէտը» մակդիրը կուտամ այն հիւանդոտ երեւոյթին որ հայրենի գաւառներու մէջ սկսած է տարածուիլ վերջին քանի մը տարիներ, ու թերևս աղէտէ աւելի բան մը, Ատանայի աղէ-տին նման ողբալի։ Փաստը անկայանի է։ Ահա թէ ի՛նչ։

Վանի երբեմնի պարկեչտ, ամաչկոտ ու անուաէր երիտասարդութիւնը կոր-ծընցուցած իր ժառանգական նկարա-գիրը՝ ընտանեկան կազմակերպութիւնը ու Հայուն նահապետական տունը իր ձեռքով կը քանդէ։ Նախակրթարաննե-րու գրասեղանին վրայ՝ մանուկները վհատական երգնց թուաբանութեան ու պատմութեան դասերը սերտելուս, սե-ռային յարաբերութեան ազատութեան մասին կը ճառեն իրենց ուսուցիչներուն էնա։ Ո՞ւ, ան ուսուցչական ոգին գեռ ինքզինքը գտած չեն, կը քաշուածանան։

Հրապարակային ժողովներու մէջ ու ընտանեկան չարկերու տակ ծնողներ կ'այպանուին, ու արհնագական, ըն-տանեկան ու ազգային կազմակերպութիւն-ները կը ծաղրուին։ Ճիշտ այնքան ծի-ծաղելիօրէն, որքան հինգ հազար հո-գիով Մայիս մեկի տօն կը կատարեն որ-պէս ցոյց «խոշոր քարիճալիսթներու» դէմ։ Ու այս, այն Վասպուրականին մէջ ո՛ւր ճարտարարուեստի ո՛չ մի կազ-մակերպութիւն գոյութիւն չունի, ուր սովը՝ քաղաքական հանդամանքներու հետեւանքով՝ գործ ու ապրուստ չըլ-լալուն համար՝ ամէն քանի մը տարին անգամ մը կը յաճախէ։ Ու այսքան «փիլիսթայ» իմաստասիրները չեն քաշ-ուիր իրաւ տառապողներէն, իրաւ ա-նօթիներէն առաջ, իրենց ձեռք երկրին ցնորելու ամէն կողմերէ հայութեան հա-ւաքած նպաստներուն։ Աղտ սէր կը քարոզեն, ընտանեկան մաքրութիւնը կը սրբագրեն ու չեն ամչնար մուրա-լէ։ Մ՛ ամկուամ։

ՄԵՐ ՔԱՆԳԱՐԱՆ-ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆՆԵՐԸ

Վասպուրականի մէջ ունինք հին մե-հատաններ, վանքեր, որոնց ամէն մին առանձնապէս հայութեան անցեալը կը պատմէ։ Կան վանքեր որոնք Թուղ-դէն ալ հին են։ Ու ասոնք ո՛չ միայն հայկական ճարտարարուեստը կը ցուց-նեն, այլ և հոն դարերէ ի վեր հաւաք-ուած ու ամբարուած են ազգային անց-եալ արուեստի հրաչակերտներ՝ մատա-նային գրչագրեր զանազանած փղոս-կրեայ կազքերով, նուրբ ձեռագործներ, խաչեր ու զարդեր։ Ու այս ամէնը գարերու կողոպտչի ու թալանի մնա-ցորդներն են, ճոխ ու հարուստ թան-գարաններու բեկորներ, անցին վկա-ագրութիւններ, որոնց կորուստը անփո-խարինելի է։

Դարերէ ի վեր այդ թանգարան-յի-չատակարանները յանձնուած են եղեր վարդապետներու խնամքին։ Ան՛նք պէշ-աղէկ պահած են մեր վանքերը։ Քաչուած աչխարհիկ կանքէ, զանուած են, կարող ու ձեռնհաս կղերականներ որոնք մեղուչան աչխատութեամբ ճո-խացուցած ու զարգացուցած են այս հաստատութիւնները։ Հոն հաւաքուած ու ապրած է Հայ մատենագրականութիւ-նը, Հայ գպրոցը ու Հայ գրականու-թիւնը։ Մինչև իսկ Հայաստանի մէջ առաջին Հայ մամուլը վանքի մը պա-տերէն նետ գտնուած է։ Ու այդ վան-քերը գասակարգի մը սեփականութ-

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՄԱՆՈՒ ԳՐՔԱՍՈՒՅՔ

Մանուկ աշխատողները ոչ միայն իրենց ծնողներին ու ընտանիքին են օգնում, այլև ամբողջ ազգին։ Ուրեմն ամեն մի մանուկ աշխատող պարտական է ամեն կերպով ջանալ, որ իր աշխատութիւնը լաւ կատարուի։ Ինչպէս ասացինք, մանուկ աշխատողները շատ անգամ անփութութեան պատճառով իրենց գործը լաւ չեն կատարում։ Ասենք, որ մի մանուկ ուղարկուեց մի տեղ մի գործ անելու։ Նա գնաց, գործը արաւ, բայց մոռացաւ մի բան ասել։ Ասենք, որ ուղարկեցին մի տեղ մի նամակ տանելու։ Նա գնաց, նամակը տուաւ, բայց մոռացաւ ասել, թէ ինչ պատասխան պէտք է բերի։ Ասենք, որ ուղարկեցին մի տեղ մի բան գնելու։ Նա գնաց, գնեց, բայց մոռացաւ ասել, թէ ինչ գին տուաւ։ Ասենք, որ ուղարկեցին մի տեղ մի բան գնելու։ Նա գնաց, գնեց, բայց մոռացաւ ասել, թէ ինչ գին տուաւ։ Ասենք, որ ուղարկեցին մի տեղ մի բան գնելու։ Նա գնաց, գնեց, բայց մոռացաւ ասել, թէ ինչ գին տուաւ։

Ինչպէ՞ս պէտք է վարուի մանուկ աշխատողը, որ իր գործը լաւ կատարի։ Նա պէտք է ամեն բան լաւ ուշադրութեամբ լսի, ինչ որ իրան ասում են։ Եթէ մի բան չհասկացաւ, պէտք է հարցնի։ Եթէ մի բան մոռացաւ, պէտք է յիշի։ Եթէ մի բան չգիտէ, պէտք է սովորի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։

Ինչպէ՞ս պէտք է վարուի մանուկ աշխատողը, որ իր գործը լաւ կատարի։ Նա պէտք է ամեն բան լաւ ուշադրութեամբ լսի, ինչ որ իրան ասում են։ Եթէ մի բան չհասկացաւ, պէտք է հարցնի։ Եթէ մի բան մոռացաւ, պէտք է յիշի։ Եթէ մի բան չգիտէ, պէտք է սովորի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։

Ինչպէ՞ս պէտք է վարուի մանուկ աշխատողը, որ իր գործը լաւ կատարի։ Նա պէտք է ամեն բան լաւ ուշադրութեամբ լսի, ինչ որ իրան ասում են։ Եթէ մի բան չհասկացաւ, պէտք է հարցնի։ Եթէ մի բան մոռացաւ, պէտք է յիշի։ Եթէ մի բան չգիտէ, պէտք է սովորի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։

Ինչպէ՞ս պէտք է վարուի մանուկ աշխատողը, որ իր գործը լաւ կատարի։ Նա պէտք է ամեն բան լաւ ուշադրութեամբ լսի, ինչ որ իրան ասում են։ Եթէ մի բան չհասկացաւ, պէտք է հարցնի։ Եթէ մի բան մոռացաւ, պէտք է յիշի։ Եթէ մի բան չգիտէ, պէտք է սովորի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։

Ինչպէ՞ս պէտք է վարուի մանուկ աշխատողը, որ իր գործը լաւ կատարի։ Նա պէտք է ամեն բան լաւ ուշադրութեամբ լսի, ինչ որ իրան ասում են։ Եթէ մի բան չհասկացաւ, պէտք է հարցնի։ Եթէ մի բան մոռացաւ, պէտք է յիշի։ Եթէ մի բան չգիտէ, պէտք է սովորի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։ Ինչ որ իրան ասում են, պէտք է ամեն կերպով կատարի։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՀԱՄԱՐ ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԱՐՇԱՎԱՆՔՆԵՐ

ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

ԴԻԵԶԵՐՈՓԻԿ ԵՒ ՅԵՐԵԿՆԱՑ

ՍԿԻՒՏԱՐ–ՍԻԼԱՄՍՋ

34ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԱՆ

Վարժարանը կ'վերաբացուի Դշ. Սեպտ. 1ին, դասախօսութիւնք կ'սկսին Բշ. Սեպտ. 7ին։ Վերաքննելի աշակերտք երեկոյեան քննութիւնները կրնան անցնել Սեպտ. 1էն 6 մինչեւ։ — Վարժարանին ներքին Մարմինը կազմուած է Պատմ Նիկողոսեան (Բ. անօքէն), Լիւսին Թաշճեան, Սրմինակ Պաղտասարեան էֆ Հիներէն, Մ. Ժիւլիպէ եւ Տիկին Ռոզ Ա. Նիկողոսեանէ որ իւմաստասիրոյ ազգ մուտիդի եւ առողջութեան հոգը կ'տանինէ. ուսուցչական մարմինը կարեւոր փոփոխութիւններ կրած է։—Աւագ եւ երիցագոյն կարգաց ուսուցումը յատուկիկայ ասրեսրջանէն կը ճիւղաւորուի Առեւտրական, Գիտական, եւ Գրական հատուածներու։ Առեւտրական հատուածին դասընթացքը 2 տարի է։ Լեզուներու պէտք եղած ընդլայնուածը տրուած է։ Մանկավարժական դասընթացք մը պիտի հաստատուի որուն պիտի կարենան արձանագրուիլ վարժարանին հաշակիցները։—Տնօրէնութեան հետ բանակցիլ վարժարանը կրնան դիմել Բ. Տնօրէնութեան մօտ, Օգաստ. 1էն սկսեալ կէս օրերէ վերջ։ Տնօրէնը վարժարանը կը գտնուի Օգս. 15էն սկսեալ ամէն օր։ Թղթակցութիւնք պէտք է ուղղել հետեւեալ հասցէին.

Յ. Ռ. Պէրպէրեան, Տեր եւ Տնօրէն
Պէրպէրեան վարժարանի։
10—9 Տնօրէն
Ե. Ռ. ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ

ՀԱՆՐԱՇԱՆՕԹ
ՎԱՃԱՌՈՏՈՒՆ ԹԷՅԻ
Կ. ԵՎ Բ. ԻՍԱԳՈՒԼԵԱՆ

Կ. Պոլիս, Ճէլալ Պէյ խան.

Սոյն վաճառատան համբաւը ամբողջ Արեւելքի մէջ այնքան ընդհանրացած է որ, աւելորդ է անոր գովեստն ընել։ Իր ուղղակի ներածած Զիմու., Ճաւվայի, Սէյլոնի եւ ուրիշ բազմատեսակ թէյերը իրենց այլ եւ այլ յատկութիւններով միշտ դնահատած ու փնտռուած են, և վաճառատան պատմած ու անդրդուելի ուղղամտութիւնը մեծ երաշխաւորութիւն եղած է միշտ իր պատուարժան յաճախորդաց համար, և հետզհետէ բարձրացած է իր վաճառականութեան արժէքը։ Ուստի պատ. յաճախորդներէն կը խնդրուի պահանջել միշտ խարիսխ վաճառանիշը, որ կը գտնուի Թուրքիոյ բոլոր քաղաքներուն մէջ։

ԴԻՆԵՐԸ ՄԻՇՏ ՁԱՓԱԽՈՐ

ՄՆԱ ԳԱՐԾԱՐԱՆ
ԹԻԹԵՂԵԱՅ ՏՈՒՓԵՐՈՒ

Տեարք Կ. Եավրուեան և Յ. Խաչդուրեան հաստատած են հոս Թիթեղեայ տուփերու ընդարձակ գործարան մը՝ օժտուած ամէնէն վերջին ու կատարելագործեալ մեքենաներով, և ուր կ'աշխատին 46 դաղթական Հայեր։

Օրական արտադրութիւն
34,000 ՏՈՒՓ

Սրագ և կանոնաւոր գործադրութիւն ամէն տեսակ թիթեղեայ տուփերու և ամանիներու յանձնարարութեանց։

Ընթացիկ ձեւով տուփեր միշտ պատրաստ կը գտնուին մեծաքանակ։

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ ՁԵՒՈՎ

☞ ՐԷՁԷԼԻ ԸՆՏԻՐ ՏՈՒՓԵՐ

զոր Թուրքիոյ մէջ միայն սոյն գործարանը կը պատրաստէ։

ԳԻՆԵՐ ԽԻՍՏ ՁԱՓԱԽՈՐ 50-29

ԱԶԱՏ ՄԱՏԵՆԱՇԱՐ

Զարդարեան գրատունը այս չարքով հրատարակած է հին ու նոր ազգային հայրենասիրական գործեր, որոնք մեծապէս դնահատած են ընթերցասէր հասարակութեան կողմէ։

Սեւ Հողեր կամ Ցեղին Թիչեր Ա. բարատեան, Թատերգ. Պետրոս Դուրեանի, 5 արար, 2 վրուչ. Աւերակ (Բանաի յիշատակներ), Վահան Թոթովենցի 1. Ընդարձակ Հայկական երգարան, Ա. հատոր 3.50. Վանդոյժ Արիմեան Հայրիկի 1.50. Երգեր և Տաղեր, Պ. Դուրեան (պատկերով) 1. Հայդոյժ Արիմեան Հայրիկի 2. Ընդարձակ Հայկական Երգարան, Բ. հատոր 3.50. Նոյնը Ա. և Բ. հատոր 7.50, լաթակազմ 10. Աւերումն Անի Մայրաքաղաքին, թատր. Պ. Դուրեանի 2. Ճաշէն Տունը, (Բանաի յիշատակներ), Լ. Շաթրեան 4. Եղիա Տէմիրճիպաչեան. Լ. Էսէճեանեան (պատկերով) 1.50. Երիտասարդը, Տ.Ք. Լուի Պէնքս. թրգմ. Ռօմմէրի 1.50. Զարհուրելի Հայկական, Երգարան, Բ. Կանաչեան, Ա. մաս, պատկերազարդ, 40 երգերով 5. Նոյն, բաժանորդագրութիւն Բ. Գ. և Դ. մասերու 15. Ժամանակ և Խորհուրդ իւր, Արիմեան Հայրիկ, հատորիկ ի նպաստ Վանայ Վարագայ Վանքերու 1.50. Սալ և Մահ, Ուրուբ. 1. Սրինգ, քերթուածներ, Վահան Թոթովենցի 2.50. Ընդարձակ Հայկական Երգարան, Գ. հատոր 3.50. Նոյնը Ա. Բ. և Գ. հատոր միացեալ 10. Հայ Հերոսի Արշաւանքը, Աչուդ Շահնազար 3, Ֆրանգո-Թրքական պատերազմ կամ Զաւրայր Աւրքիս ազա, կատակերգ. Եր. Օսեան, 3 արար, 3. Պատասխան Ռուս Սինոդի բանագրգրին, Տոլսթոյ 1. Ծիչտաւարան. 19րդ դարէն երեւելի Հայերու լուսանկար պատկերները, ձեռագիրները, կենսագրութիւնները, հերոսական արարքները և գրուածքները, չքեղ ալագրութեամբ եւ թղթով, Ա. տետր 2 դրուչ։ Բաժանորդագրին ամբողջ գործին 108 դրչ. Ա. հատորը 30 դրչ.։ Զաւալլըն. կտակ. Ե. Օսեան։

Դիմել Զարդարեան գրատուն, Կ. Պոլիս, Զաքմաքճըլար, թիւ 24–26։

ԳՐԱՁՈՒԹԱԿԸ ՁՐԻ Է։ 10—3

ՎԻՃԱԿԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ
ՊՐՈՒՍԱՅԻ ԵՐԿՐ. ՅՈՒՅԱՀԱՆԴԷՍԻՆ

Նոքին Կ. Վհատաւութեան հոլանդական ընկերութեան ներքին բացուած երկրագործական հանդիսոյին համար հրապարակ հանուած է 12,000 ասմա, դին ասոր գահեկան։ Վիճակահանութիւնը պիտի քաշուի 30 Օգոստոսին։ Ամէն ասմա մէկ ձրի մատաքի իրաւունք նաև կուտայ։ Մրցանակները պիտի վճարուին Պրուսայի Օսմ. Գանգային ճիւղին կողմէ։

Մրցանակներու ցուցակը.

1	ասմա	դրչ.	20,000
1	»	»	5,000
2	» 2500ական	»	5,000
10	» 500ական	»	5,000
100	» 100ական	»	10,000
500	» 10ական	»	5,000
614	»		50,000

Տոմակները կը ծախուին Պալըգ-Բազար, Նէվշէհիր խան, թիւ 126. Պ. Պէկեան մ. Վ. Վենետկա և Կալաթա ու Սթամպոլ գտնուած բոլոր սեղանատուներու քով։ 15—11

ՄԵՐ ԹՂԹԱԿԻՑՆԵՐՈՒՆ

Կը խնդրուի հրատարակութեան համար ղրկուած ձեռագրերը թղթին մէկ երեսը միայն և կարելի եղածին չափ յստակ գրել։

Անատոլուի Օսմանեան Երկաթուղի

ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՒՑՈՒՑ Հայտար-Փաշայի եւ Բենտիկի միջեւ երթեւեկող կառախառնրերու

1909 Մայիս 1 (Ն. Տ.)էն սկսեալ

		Առտու											Երեկ				Իրիկուն						
Կամուրջ	մ.	— —	10 48	11 —	11 56	12 49	1 02	2 28	3 43	4 40	5 24	6 53	7 49	8 47	9 22	9 51		10 33	11 06	11 40	12 38	1 48	
Հայտար-Փաշա	ժ.	— —	11 08	11 20	12 16	12 39	1 22	2 48	4 05	4 30	5 44	7 13	8 09	9 07	9 42	10 11		10 53	11 26	12 —	12 58	1 38	
	մ.	10 45	11 16	11 50	12 26	12 44	1 27	2 53	4 10	4 35	5 51	7 25	8 14	9 15	9 48	10 17	11 —	11 07	11 32	12 06	1 02	1 43	
Գըզըլ Թօփրաք	»	— —	11 24	— —	12 34	12 52	1 35	3 01	4 18	4 43	5 59	7 34	8 22	9 23	— —	10 23	. . . .	11 45	11 40	12 14	1 10	1 51	
Ֆէնէր Եօլու	»	10 57	11 28	12 02	12 37	12 56	1 38	3 04	4 21	4 47	6 02	7 38	8 26	9 26	— —	10 29	. . . .	11 48	11 44	12 18	1 13	1 54	
Կէօզ Թէփէ	»	— —	11 32	— —	12 41	1 —	1 42	3 08	4 25	4 51	6 06	7 43	8 30	9 30	— —	10 35	. . . .	11 22	11 48	12 22	1 17	1 58	
Էբէնճէյ	»	11 03	11 39	12 02	12 46	1 04	1 47	3 13	4 29	4 55	6 40	7 48	8 34	9 33	10 —	10 38	. . . .	11 26	11 52	12 26	1 22	2 03	
Պօսթանճը	»		11 45	12 20	12 52	1 11	1 53	3 19	4 36	5 01	6 46	7 55	8 40		10 06	10 44		11 31	11 59	12 34	1 28	2 08	
Մալթեփէ	»		11 54	12 33	12 59	1 19	2 01	3 28	4 44	5 08	6 25	8 07	8 48		10 15	10 51		11 32	12 07	12 42	1 36	2 10	
Գօզթեփէ	»		12 04	12 49		1 29	2 12	3 38	4 54		6 35	8 22	8 58		10 25			11 33	12 18	12 53	1 46	2 26	
Բէնաթլը	»		12 11	1 —		1 36	2 19	3 45	5 04		6 42	8 32	9 05		10 32			11 39	12 25	1 —	1 53	2 33	

		Առտու										Դարձ				Իրիկուն						
Բէնաթլը	մ.	10 17		11 37	12 14	12 42		2 01	2 38	2 48	4 07		6 04	7 46	9 25		9 46	11 04			12 07	12 46	
Գօզթեփէ	»	10 25		11 45	12 22	12 51		2 10	2 46	3 10	4 15		6 12	7 54	9 33		9 57	11 12			12 16	12 55	
Մալթեփէ	»	10 35		11 56	12 33	1 01	1 34	2 20	2 56	3 26	4 25	5 18	6 23	8 03	9 43		10 43	11 23	11 52		12 26	1 05	
Պօսթանճը	»	10 43		12 04	12 41	1 10	1 42	2 28	3 04	3 37	4 34	5 26	6 31	8 13	9 51		10 24	11 31	12 01	12 22	12 35	1 13	
Էբէնճէյ	»	10 50	11 54	12 11	12 48	1 17	1 49	2 34	3 11	3 48	4 40	5 32	6 37	8 19	9 58	10 22	10 36	11 37	12 07	12 30	12 44	1 20	
Կէօզթէփէ	»	10 54	11 58	— —	12 52	— —	1 53	2 38	3 15	3 52	4 44	5 36	6 41	8 23	10 02	10 26	— —	11 41	12 11	— —	12 45	1 24	
Ֆէնէր Եօլու	»	10 58	12 03	— —	12 57	— —	1 57	2 42	3 19	3 57	4 49	5 40	6 45	8 28	10 06	10 31	10 44	11 46	12 16	— —	12 49	1 28	
Գըզըլ Թօփրաք	»	11 01	12 06	— —	1 —	— —	2 —	2 45	3 22	4 01	4 52	5 48	6 48	8 31	10 09	10 34	— —	11 49	12 19	— —	12 52	1 31	
Հայտար-Փաշա	ժ.	11 09	12 14	12 21	1 08	1 27	2 08	2 53	3 30	4 10	5 —	5 51	6 56	8 39	10 17	10 42	10 54	11 57	12 27	12 40	1 —	1 39	
	մ.	11 14	12	26 26	1 13	1 33	2 13	2 58	3 35	4 20	5 05	5 56	7 01	8 44	10 22		11 02	12 05	12 34		1 06	1 44	
Կամուրջ	ժ.	11 31	12	46 46	1 33	1 53	2 33	3 18	3 55	4 40	5 25	6 16	7 21	9 04	10 42		11 22	12 25	12 54		1 26	2 04	

ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՒՑՈՒՑ ՖԷՆԷՐ–ՊԱՂՃԷԻ ԿԱՌԱԽՈՒՄԲԵՐՈՒՆ ԿԻՐԱԿԻ ԵՒ ՈՒՐԱԿԱՒ ՕՐԵՐ

ԵՐԹ			ԳԱՐՁ		
Գարաքէօյի Կամուրջ	մեկնումէ	6 36	7 49	Ֆէնէր Պաղչէ	մեկնումէ	8 46	11 08
Հայտար-Փաշա	ժամանէ	6 56	8 09	Ֆէնէր Եօլու	»	8 28	11 17
» »	մեկնումէ	7 01	8 14	Գըզըլ Թօփրաք	»	8 31	11 20
Գըզըլ Թօփրաք	»	7 09	8 22	Հայտար-Փաշա	ժամանէ	8 39	11 28
Ֆէնէր Եօլու	»	7 10	8 23	» »	մեկնումէ	8 44	11 33
Ֆէնէր Պաղչէ	ժամանէ	7 20	8 35	Գարաքէօյի Կամուրջ	ժամանէ	9 04	11 53

ՊԱՅՄԱՆԷ «ՀԱՅՐԵՆԻՔ»Ի

Բաժնեգիրները վճարելի են բացարձակապէս կանխիկ։ — Քաղաքացած բաժանորդագրութիւնք խոյտ կը դադրին։— Դրամի ուղարկման լատագոյն միջոցն է ՄԱՆՏԱՍ—ԲՕՍԹՐ։ — Դրամի փոխարէն նամակագրուշմ ալ կրնդունուի 105 դր. ի նամակագրուշմը 100 դր. ի հաշուով։— Դրամի ուղարկման ծախքերը բաժանորդայ կը պատկանին։— Թերթին պատշճական առաջադրին փոխարէն եղած վճարումները միայն օրինաւոր են։— Ամէն տեսակ անհատական կամ չհոս վերաբերող ծանուցումներ վճարումով են և առանձինին կը սակարկուին։ Զրի են միայն հանրօգուտ հրատարակութիւնները։

ԴՊՐՈՑԱՍԷՐ ՏԻՒՆԱՆՑ ՎԱՐԺԱՐԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ ԳՈՒՄ-ԳԱՊՈՒ

Դպրոցասէր Տիւնանց վարժարանը, որ բարոյապէս և նիւթապէս կը խնամուի համայնքն Ընկերութեան կողմէ, հաստատուած է Օրթագիւղի մէջ 1880ին, փոխադրուած է Գում-Գապու 1889ին, պարագաներու բերմամբ շրջանն ընդհատուած է 1896ին, կը վերարտադրի գարձեալ ի Գում-Գապու, Պաղբազարեան փողոց, նախկին չինքլիկ մէջ։

Վարժարանս ունի հօրէ տարեան չրջան.— 4 տարի՝ նախակրթարան, 3 տարի՝ լրացուցիչ։ Շրջանաւարտները կը տանուան նախակրթարանի ուսուցչութեան վկայական մը՝ կեդրոնական Ուսումն. Խորհուրդէն վաւերացուած։

Պայմանք ընդունելութեան

1. Վարժարանս կ'ընդունուին, բացի պատանեակ գիշերօթիկներէ՝ թոշակաւորներ ևս։

2. Կ'ընդունուին նաև ձրի և թոշակաւոր ցերեկօթեայ աշակերտներ։

3. Ընդունուելու համար՝ աշակերտուհւոյն ուսումնական վիճակը Մ էջին դասընթացքի համապատասխան պէտք է ըլլայ։

4. Պահպանել գիշերօթիկը և ձրիաւոր ցերեկօթիկը, չբնաւատրա ըլլալէն վերջ՝ պարտի 5 տարի պահպանել հայաբնակ գաւառներու մէջ։

5. Պարտի իր ստացած ամսաթոշակին 5 % վճարել ընկերութեանս, իբրև բաժնեգին։

6. Վերադրնալ երկու յօդուածներու մասին ծնողք կամ պահապանք պարտին նախապէս ստորագրել մասնաւոր պայմանագիր մը։

7. Աշակերտուհիները անհրաժեշտ է որ բժիշկի մը վկայական բերեն իրենց պատուաստի վկայականին հետ։

8. Գիշերօթիկ կիներուն տարեկան չափն է 30 օսմ. ոսկի, վեցամսեայ կանխավճարով (դպրոցական և բժշկական ծախքերէ զատ)։

9. Ցերեկօթիկներու ամսավճարն է 20—40 դահեկան։

Վարժարանս կը վերաբացուի Սեպտ. 1ին, փափաքողները կրնան ներկայանալ Դպրոց. Տիւնանց վարժարանը, Գում-Գապու, Պաղբազարեան փողոց, Օգոստ. 11էն սկսեալ՝ Գ. եւ. կէսէ կի առաւօտները ժամը 2 էն 5։

Գանառներէն փափաքողները կրնան դրել վերոգրեալ հասցէով։

Տեսուչ՝ Դպրոց. Տիւնն վարժարանի
ՕՐՄԱՆԻԵԵՆ ՄԻՒՆՈՍԵԱՆ
10—8

Ա. Լ. Ա. Շ. Է. Հ. Ի. Ր
ՀԱՆԲԱՅԻՆ ՋՈՒՐ, ՍԱՐՔ-ԳԼՋԻ ԱՂԲԻՒՐ

Ահա աքանչելի Ջուրը Լերմայկա կը յանձնարարուի բժիշկներու կողմէ սաստիկօսի և լեարդի բոլոր հիւանդութեանց, դժուարմարսութեան, չաքարախտի, անարիւնութեան և փամփուշտի հիւանդութեանց դէմ։

Ահա փրփրուտ Ջուրը խիտ ախորժահամ և աշխարհի մէջ միակն է ու մինչեւ ցարդ ճանչցուած բոլոր Ջուրերը կը գերազանցէ։

Ալաշէհիրի Ջուրը աքանչելի ՍԵՂԱՆԻ ՋՈՒՐ մըն է. գինին չամչանեայի կը փոխէ։ Փաքրիկ փոքր մը բաւական է անոր աքանչելի յատկութիւնները տեսնելէ և գնահատելու համար։

Կը ծախուի մէկ և կէս լիթրանոց չիշէերով ամէն դեղատուներու, դեղավաճառներու, նպարավաճառներու և ՃաշարաններուԱ մէջ և մանաւանդ ահա Բարաեանիէս դեղատունը Բերա, և Մեհմետ Բեազիտ Էֆէնտիի դեղավաճառատունը Սթամպոլ։

Ա. Լ. Ա. Շ. Է. Հ. Ի. Ր ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԿԱԼԱԹԱ, ԵՕՐԳԱՆ—ԽԱՆ, Թիւ 6։
45—9

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԻՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՇԱՇՆԱՁԱՐ

Օսմանեան Ընկերութիւն
ՄԵԾ ԶՈՒԼԱՐԱՆ ՏՊԱԳՐԱԿԱՆ ՏԱՌԻՑ
18. ՍԻՐԲԷԼԻ. ԹՐԱՄՎԱՅ ՁԱՏՏԷՍԻ. ԽԻՏԱՎԷՆՏԻԿԵԱՐ ՓՈՂՈՑ. 18

Տպարանատէրերուդ գիր հալածելու ժամանակները, գնոյն սղութիւնէն, չուազով մաղելէն և երբեմն ալ գիրերուն անկանոն ձուլուելէն կը գանգատէին։ Այս գանգատներուն բոլորն ալ նախատեսելով ՕՍՄԱՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ անուանով մեծ Ձուլարան մը հիմնուած է Կ. Պոլիս, Հօճա-Փաշա, Խիւսավէնտիկեար փողոց, Թրամվայ ճամբէսի, Թիւ 18, ուր կը պատրաստուին ամէն չափերէ և ճաշակաւոր տառեր։ Եւրոպա գացած և վերջերս վերադարձած ազուեստագէտ մը Ցրամադիրներ միասին բերած, գեղագիրներ՝ Հայերէն և Թուրքերէն ամէն Բանեցիի վրայ տառեր գեղագրած և այս տառերը վարպետներու կողմէ Զինկի վրայ փորագրուած են։ Գիր ձուլելու մասին Կ. Պոլսոյ կ'ին ճարտար և արուեստագէտ ու փորձ վարպետի մը նոր ընկերակցած ըլլալով, յուշալը ուրիշ ձուլարաններու պէս աշկերտներու չեգներով, ինք անձամբ գործին գլուխը կը գտնուի։ Տառերը երկու տեսակ մեռառէ չինել սովորական եղած էր, բայց դիմանալու և ճաշակաւոր ըլլալու համար երրորդ և չորրորդ մեռառներ ալ կը դրուին և ծախքէ չվախնալով այս մեռառներուն ամէնէն լաւն և ամէնէն մաքուրը կը գործածուի և յաճախորդաց դիւրութեան համար գիներն ալ խիստ չափաւոր են։

Կը խնդրուի ամէնիւ յաճախորդներէնէն որ բարեհաճին անգամ մը այցելել մեր Ձուլարանը, հմտանալ գործարանին համար գիներու զգալի ժամանակ և գիրերու տեսակներուն մասին։ Գանառական յանձնարարութիւնք կը կատարուին անվճարի կերպով։ 50—24

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Որոնք են օրուան լաւագոյն ու նորագոյն հրատարակութիւնները։

Դիմելիք Գիր Տեսն գրատունէն, Կ. Պոլիս, Զաքմաքճըլար՝ թիւ 25, և սա ձեռքի տակ պիտի ունենաք օրուան հարցերուն և ուժգնութեան համապատասխան հրատարակութեանց չարք մը, հետաքրքրական էլլաւուն չատ ածան։

Գրքերէն գրատան այդ նոր հրատարակութիւններէն յիշենք՝ «Բանտախցին Մահը» (3 դրչ.), «Կարմիր Գազանին Որջը» (5 դրչ.), «Սլացած գնաց մը Բիսիկլետի մրցութիւններուն վրայ» (100 փր.), «Ազգասիրութիւն քաղաքական և անտեսական» (50 փր.), «Փախստականը» (2 դրչ.), «Հերոսուհիները» (3 դրչ.), «Հաւսէդ» (60 փր.), «Կարմիր Օրեր» (6 դրչ.) «Մօսալիզմ և Հայրենիք» (2 դրչ.), «Երկու Սրտեր» (3 դրչ.), «Սրչալոյսի Դաշնակցներ» (5 դրչ.), «Վրէժ» (5 դրչ.), «Ազգաս Երգարան» (5 դրչ.), «Հայրենիքի երգարան» (40 դրչ.), «Կնոջ Հոգեբանութիւնը» (8 դրչ.), «Վերջաբոյր Սառանայ» (1 դրչ.), «Աւազէին անդամը» (50 փր.), «Շագ Մագ» (1 դրչ.), ինչպես նաեւ Սառանայի առաջնորդ Մուշեղ եպսկոպոսի վերջինը գործը՝ «Հոլիւեին Խրատները» (8 դրչ.)։ Երկու սէր (Վարգօն) 5 դրուչ, Սառանայի Ջարքի Թղթատարով 6.50, կնոջ սպրութիւն Իզմիրլեանի 2, Շահմարան Պիտանի Դիտելեաց 6, Բիւզանդական Հայ Կայսրներ 3, Պետագրոյ գունաւոր 1, Բուրգերէն 3, Ազարպրի Սրծիւը 3, Զէյթունի անցեալը ու ներկան 5, Մահուան պատիժ կախաղանները 1.50, Կարիպ ախպեր 5, Ընկեր Լաղօյի 2, Փառաւորեան օճախ 8։ Գրքերնեան Գրատան Գրացուցակը ձրի։ Մի՛ մոռնաք Գըլըճեան գրատան հասցէն։ Գժգոհ չեք մնար։ 30—30

Գ. ՔԱԼՖԱԵԱՆ ԵՒ ԸՆԿ
ՅԱՎԶՈՒԱԿՈՒՏ. ԵՒ ՆԵՐԿՈՒՑՈՒՑԻՉՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՆՈՒՖԱՔՈՒՐԱ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ եւ Գաւառներու ամէն Լուգիրեներուն համար

Բերա, Բաղնաց Ս. Աիկի, Բերա.

Ամերիկեան վերջին նորութիւն։ Գրելու մելանոյ չատ պարզ, տեսանելի և հատասուն։ Դիւրաթափանց և կէս ժամուան մէջ կարելի է սորվիլ։

—ԳԻՆՆ Է 14 ՕՍՄ. ՈՍԿԻ։ 50—27

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԹԵՐԹՈՑ (39)

ՊԱՐՈՒԹԱՆ

Ե.

—Ո՛վ գիտէ. Թերեւս ճիշդ մինուն պատճառով որ դինքը դղրդից ձեզի ըսելու թէ ամիս մըն է որ սաքը դրած չէ մօրեզբօրը տունը։

—Բայց ճիշդ այդպէս է, Պարոն, ապահով եմ։

—Ինչո՞ւ համար, պատասխանեց Պ. Վէբտիւէէ ձեռնարկ չհասով մը։ Բայց, չարունակեց, կը լաւ որչափ խօսելս ցանք այդ ապուր ազգն վրայ. դինքը տեսայ և ի՛նչ տեսակ մարդ ըլլալը հասկցայ, ուշադիր սա էր։ Հիմայ, եթէ կը հաճիք, հոգուսանիկ վախեցէք և միասին երթանք Պարոն Ծօվէլի այցելութեան տանք։

Սակայն առաջարկութիւնը տեղէն ցատքեցուց Բրօսքերը։

—Երթա՛ք, գոչեց արտասովոր ուժգնութեամբ։ Չէ՛, երբեք այդ թշուառականին երեսը չեմ կրնար տեսնել։

Սակ ընդդիմութիւնը չդարմացուց Պ. Վէբտիւէէն։

—Կը հասկնամ ձեր վարմունքը, ըսաւ, և կ'արձագանգեմ. բայց կը յուսամ թէ այդ որոշումնիդ անդառնալի չի մնար։ Ինչպէս որ Պ. որ Լակսը անտնել ուզեցի, Պ. Ֆօվէլէն ալ տեսնել կ'ուզեմ. պէ՛տք է, կ'իմանաք։ Սչափ ակռ մարդ մըն էք դո՛ք չիտգ վայրկեան չկրնաք ինքզինքնիդ զսպել։ Ես պիտի ներկայանամ իբր ձեր ազգականներէն մին, դուք բերաննիդ մի՛ բանար։

—Եթէ անպատճառ պէտք է, լաւ Բրօսքեր, եթէ կ'ուզէք...

—Այո՛, կ'ուզեմ։ Օ՛ն, քիչ մը ժողովեցէք ինքզինքնիդ և վատաւութիւն ունեցէք։ Ես՛ւա, դացէք հագուեցէք, ժամանակը անցաւ, անօթեցայ, ճաշ կուն վրայ տեղ մը կը ճաշենք ու կը խօսինք։

Սրկպակալը հազիւ ննջասենեակը մտած էր, կրկար զանգակը նորէն զարնուեցաւ։

Պ. Վէբտիւէէ գնաց դուռը բացաւ։ Դռնապանն էր՝ ձեռքը խոշորկեակ պահարան մը բռնած։

—Այս նամակը, ըսաւ, ծառան բերին Պ. Պէրմոմիի համար։ Պ. Բրօսքէրը տեսած ատենս այնքան ապչեցայ որ մոռցայ նամակը իրեն յանձնելուս։ Շատ ալ ապօրինակ նամակ մըն է այնպէս չէ՞, Պարոն։

Սրդաբև ապօրինակ նամակ մը։ Հասցէն ձեռքով գրուած չէր. հասցէին տառերը կը բակնանային ապագրուած տառերէ, որք գրքի մը կամ լրագրի մը մէջէն լամամով կտրուելով՝ պահանեին վրայ փակցուած էին։

—Օ՛հ, ըսաւ Պ. Վէբտիւէէ, ինչ է սա։

Եւ դռնապանին դառնալով՝

—Վայրկեան մը նստեցէք հոս, բանելո՛մա, ըսաւ, ես հիմայ կուգամ։

Դռնապանը թողուց ճաշարանին մէջ և ինքը սլաքը անցաւ, որուն դուռը գոցեց։ Բրօսքէր սպասն էր, զանգակին ձայնը լսացած էր, յետոյ ձայնի ազմուկ մը, և ակած էր լսմանալ թէ ի՛նչ ի՛անցնելը կը դառնար։

—Տեսէք ի՛նչ բերիր են ձեզի, ըսաւ Պ. Վէբտիւէէ։

Եւ համարձակ կերպով պատուեց պահարանը։ Պանքաոմաներ դուրս թափեցան։ Համրեց, տասը հատ էր։

Բրօսքէր կասկածիր եղած էր։

—Սա ի՞նչ կը նշանակէ։

—Հիմայ կը հասկնանք, պատասխանեց Պ. Վէբտիւէէ, ահաւասիկ գիր մը, զոր միասեղ ղրկեր են։

Նամակը, հասցէին նման, ձեւացած էր տպագրուած տառերով, որոնք ուրիշ տեղէ կարուեր ու հոն փակցուեր էին։ Համառօտ, բայց մեկին էր։

«Սիրելի Բրօսքէրս, ձեր վճռակին ծանրութիւնը գիտցող բարեկամ մը այս օգնութիւնը կ'ընէ ձեզի։ Սիրա մը կայ որ ձեր բոլոր ապրումներուն մասնակից կրնա՛ եղա՛։ Մեկնեցէ՛ք, թողէ՛ք Փրանսան, երիտասարդ էք ու ապագան ձերն է, թո՛ղ այս տանկը ձեզի չարչարէ։»

Շեկ կիսամօրուսով մարդը ո՛րչափ բարձրաձայն կը կարդար, Բրօսքերի դայդայիը ա՛նքան կ'ուելնար։ Ծիծաղ բարկութիւն, վան ալ այս իրարու չարդող զգացմունքները անկարող էր բացատրելու և կը դար որ խելքը կորնցնելու մօտ էր։

—Ամէնքը իմ մեկնելս կ'ուզեն ուրեմն, գոչեց, ամէնքը խօսք մը կ'ըսեն։

Պ. Վէբտիւէէ ծածկեց գոհունակութեան ժպիտ մը։

—Վերջապէս, ըսաւ, աչքերնիդ կը բացուի և ահա կը սկսիք հասկնալ, այո՛, պատճառ, մարդիկ կան որ իրենց ձեզի ըրած զէշութեան համար զձեզ կ'ատեն, այո՛, մարդիկ կան որոնց համար ձեր Բարիզ գտնուիլը մշտնջենական սպառնալիք մը պիտի ըլլայ և որոնք անպատճառ ձեր հեռանալը կ'ուզեն։

—Բայց ո՞վ են ատոնք, պարո՛ն, ըսէք ինծի, ըսէք թէ ո՞վ է այս մարդը որ կը համարձակի այս տանկը ղրկել ինծի։

Պէրթօմիի հօրը բարեկամը գլուխը թօթուեց տխրութեամբ։

—Թէ որ ես դիտնայի, սիրելիս Բրօսքէր, իմ գործս տաքսած պիտի ըլլայի, որովհետեւ գտած պիտի ըլլայի գողութիւնը ընողը, որուն համար գձեզ ամբաստանած են։ Բայց պիտի փնտռենք։ Վերջապէս ձեռք անցուցի այն նշանները ես մին, որ ուշ կամ կանուխ անհերքելի ապացոյց մը պիտի ըլլայ։ Մինչեւ ցարդ հաւանականութիւններու վրայ հիմնուած ենթադրութիւններ ըրած էի, հիմայ իրողութիւն մը անցայտի ձեռքս, որ պիտակ չըլլալս կը ցուցնէ. մոլիին մէջ կը քալէի, հիմայ լոյս մը ունիմ դիս առաջնորդելու։

Պ. Վէբտիւէէ, զուարթ մարդու երեւոյթին, յանձնակատար-ուելուորի դիւրաշարժ ձեւին տակ, ուշած ատեն այնպիսի հրամայական չեչտը կը գործածէր որ ակար հոգիներուն կ'ապդեն և հետդ միաբերան կ'ըսեն։

Բրօսքէր անոր խօսքերը մտիկ ընելով նորէն ինքզինքը կը գանէր և սրբան մէջ յոյսի վերածնունդ մը կ'ըզգար։

— Ինծի՛ նայէ՛, ըսաւ, քիչ մը հոս եկուր։

Դռնապանը, խիստ քաղաքավար մարդ, մօտեցաւ՝ գլխարկը ձեռքին մէջ և զարմանալով այն հրամայական